«Bilmez misin ki İslâm, kendinden önceki günahları yok eder, hicret de ondan önceki günahları yok eder, hac da ondan önceki günahları yok eder?»

İbn Şumâse el-Mihrî şöyle demiştir: Amr b. As -radıyallahu anh-'ın yanına vardık. Kendisi ölüm döşeğinde idi. Uzun zaman ağladı ve yüzünü duvara çevirdi. Oğlu: Babacığım! Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- seni filân şeyle müjdelemedi mi? Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- seni filân şeyle müjdelemedi mi? demeye başladı. Bunun üzerine Amr -radıyallahu anh- yüzünü (bize) çevirerek: Şüphesiz ki; hazırlamakta olduğumuz şeylerin en faziletlisi Allah'tan başka hakkıyla ibadete layık hiçbir hak ilâh olmadığına ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in O'nun Rasûlü olduğuna şehadet etmektir. Şüphesiz ki ben üç hal üzere bulundum. Düşünüyorum da ''Bir vakitler'' Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e benim kadar şiddetle buğz eden bir kimse yoktu. İmkânını bulup da onu öldürmüş olmak kadar da bence makbul bir iş yoktu. Şayet bu hal üzere ölmüş olsaydım muhakkak cehennemlik olurdum. Allah, İslam'ı kalbime yerleştirdiği zaman Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek; "Uzat sağ elini de sana beyat edeyim" dedim. Hemen sağ elini uzattı. Ben elimi çektim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ne oldu sana ya Amr!» dedi. Şart koşmak istedim, dedim. «Neyi şart koşuyorsun?» buyurdular. ''Af olunmam'' dedim. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhive sellem-: «Bilmez misin ki İslâm, kendinden önceki günahları yok eder, hicret de ondan önceki günahları yok eder, hac da ondan önceki günahları yok eder?» buyurdular. (Artık) Benim nazarımda Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den daha sevgili ve ondan daha büyük bir kimse kalmadı. O'na karşı duyduğum saygıdan dolayı kendisine doya doya bakamıyordum. Benden onu vasfetmemi (anlatmamı) isteseler buna güç yetiremem. Çünkü O'na doya doya bakamazdım. Şayet bu hal üzere ölmüş olsam cennetlik olmamı kuvvetle ümit ederdim. Sonra birtakım şeyler üzerimize aldık ki onlar hakkında halim nice olur bilmiyorum. Öldüğüm zaman beraberimde hiç bir yasçı (yas tutmak için kiralanan kimse) ve ateş bulunmasın. Beni defnettiğiniz zaman üzerime toprağı iyice döşeyiniz. Sonra kabrimin etrafında bir deve boğazlanıp da eti taksim edilinceye kadar durun ki, sizlerle ünsiyet edeyim ve Rabbimin elçilerini nasıl karşılayacağımı düşüneyim, dedi.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Amr b. el-Âs -radıyallahu anh-'ın hadisinde hayırla müjdeleme ve kutlama vardır. Bu büyük kıssanın özeti: O, ölüm döşeğinde iken bazı arkadaşları onu ziyeret ettiler. Bu esnada o çok uzunca ağladıktan sonra yüzünü duvara doğru çevirdi. O, dünyadan ayrılacağı ölüm döşeğinde idi ve oğlu ona dedi ki: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- seni filân şeyle müjdelemedi mi? Amr dedi ki: Ey oğlum! Şüphesiz ki ben üç hal üzere bulundum. Sonra da bu üç hali zikretti. O, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e çok şiddetle buğz ediyordu. Yeryüzünde ondan buğz ettiği kadar başka hiçbir kimseye buğz etmiyordu. Eğer fırsatını bulsa Rasûlullah

-sallallahu aleyhi ve sellem-'i öldürecekti. Bu küfürden daha büyük bir şeydir. Allah onun kalbine İslam'ı verdi ve O, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gelerek O'na: "Ey Allah'ın Rasûlü! Elini bana uzat sana İslam üzere biat edeyim" dedi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- insanların içinde en güzel ahlâka sahip olan kimseydi. Elini uzattı ancak Amr b. el-Âs -radıyallahu anh- elini uzatmadı. Amr -radıyallahu anh- bunu kibirden dolayı yapmadı. Söyleyeceği temenniye göre hareket edeceği için böyle yaptı. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona: «Ne oldu sana?» dedi. Amr -radıyallahu anh-: Ey Allah'ın Rasûlü! İslam'a girmeme karşılık şart koşmak istiyorum dedi. Bunun üzerine Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona: «Neyi şart koşuyorsun?» buyurdular. Amr -radıyallahu anh-: "Allah'ın benim geçmiş küfrümü ve günahlarımı bağışlamasını şart koşuyorum" dedi. O'nun en büyük düşüncesi buydu. Allah'ın onu bağışlamasını şart koşuyordu. Çünkü o, Allah'ın onun geçmiş günahlarını bağışlamayacağını zannediyordu. Bunun üzerine Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona: «Bilmez misin ki İslâm, kendinden önceki günahları yok eder, hicret de ondan önceki günahları yok eder, hac da ondan önceki günahları yok eder?» buyurdular. Bu üç şey geçmiş günahların affına vesiledir. İslam'a gelince Allah -Azze ve Celle-'nin Kur'an'da bildirdiği gibi İslam, kendisinden önceki günahları siler. Allah şöyle buyurmuştur: "İnkâr edenlere (sana düşmanlıktan) vazgeçerlerse, geçmiş günahlarının bağışlanacağını söyle. Yok geri dönerlerse kendilerinden öncekilerin hali gözlerinin önündedir." (Enfal Suresi: 38) Hicret, eğer bir insan küfür beldesi olan bir yerde yaşıyor ve oradan hicret ettiyse daha önce yaptıkları yok edilir. Hac da Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu sözüne binaen öncesini yok eder: «Mebrur/makbul olan haccın karşılığı ancak cennettir.» Amr -radıyallahu anh- biat etti ve Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i çok sevdi. Artık Amr'a en sevgili gelen insan oldu. Amr –radıyallahu anh- öyle bir duruma geldi ki Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem-'e ihtiramından dolayı ona bakamaz oldu. Kalpleri değiştiren Allah her türlü şeyden (eksiklikten ve kusurdan) münezzehtir. Düne kadar ona aşırı buğz ediyordu. Hatta gücü yetse onu öldürmek istiyordu. Şimdi ise hürmeti sebebiyle ona bakamıyordu. Onu vasf edemiyor, çünkü ona bakamamıştı. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in heybetinden onun şeklini bilemiyor. Amr –radıyallahu anh- diyor ki: Eğer ilk halim üzere ölseydim cehennem ehlinden olacaktım. O hal üzere ölseydim, ikinci halini kast ederek, diyor ki; cennet ehlinden olmayı temenni ederdim. İhtiyatlı konuşmasına bakın, birinci hal üzere ölürse cehennem ehlinden olacaktım diyor. Aşırı korkusundan dolayı şöyle diyor: Eğer bu hal üzere ölseydim cennet ehlinden olmayı temenni ederdim. Cennet ehlinden olurdum demiyor. Çünkü cennet ehlinden olmaya şahitlik etmek zordur. Daha sonra Amr –radıyallahu anh- bazı yöneticilik işlerinden sorumlu oldu. Yöneticilik ve komutanlıklar yaptı. Muâviye –radıyallahu anh- ve diğerleri ile olan savaşlarda olan bazı olaylar vuku buldu, Amr b. el-Âs –radıyallahu anh- en dâhi ve zeki kimselerden olmakla biliniyordu. Şöyle diyordu: Orta durumdan sonra olan şeyin benim amelimi kapsayacağından korkarım. Amr –radıyallahu anh- öldüğünde, peşinden Nâiha'nın/ağlayıcıların gitmemesini vasiyet etti. Nâiha, güvercinin ağlamasına benzer bir şekilde ölen kişinin arkasından ağlayan, sızlayan kadına denir. Onu defnettikleri zaman kabrinin yanında bir kişinin deveyi kesip etinin dağıtılacağı zaman kadar kalmalarını emretti. Bunu da defnolunduğu zaman ölünün yanına gelen ve Rabbinin elçileri olan melekleri karşılayıncaya kadar onu yalnız bırakmamaları için istedi. Ölen kişi defnedildiği zaman ona iki melek gelir ve onu kabrinde oturturlar, ona üç soru sorarlar ve şöyle derler: Rabbin kim, dinin ne ve peygamberin kim? Amr b. el-Âs –radıyallahu anh- ailesine bir devenin kesilip etinin paylaşılacağı zaman dilimi kadar yanında kalmalarını emretti. Bu da ölen kişinin ailesinin varlığını hissettiğinin delilidir. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'den gelen sahih bir hadiste

ölen kimse defnettikten sonra ayrılanların ayak seslerini işitiyor. Ölen kimse defin işlemini tamamlayıp giderlerken çıkan kısık sesi işitiyor. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'den sabit olarak gelen hasen hadiste ölen bir kişi defnedildiği zaman onun kabrinin başında durup şöyle derdi: «Kardeşiniz için istiğfar edin (bağışlanma dileyin), onun için sebat dileyin. Çünkü o şimdi sorgulanıyor.» Ölen kişi defnedildiği zaman bir insanın kabrinin başında durup şöyle denilmesi müstehaptır. Allah'ım ona sebat ver, Allah'ım ona sebat ver, Allah'ım ona mağfiret et, Allah'ım ona mağfiret et. Çünkü Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- selam verdiği zaman üç defa selam verirdi, dua ettiği zaman da üç defa dua ederdi. Hülasa, Amr b. el-Âs babasına şöyle dedi: Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- seni cennetle müjdeledi. Bu da hayır ile müjdeleme ve tebrik etme babındandır

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3446